

Djursholm den 17 oktober 1974

Herr Justitieminister Vladimir Terebilov,

Enligt vad som meddelats i en svensk tidningsartikel har Ni under Eder besök i Sverige vid en presstekonferens i Stockholm den 23 september 1974 fått en förfrågan angående min son Raoul Wallenberg och då svarat: "Vad är det för särskilt med den mannen? Det är första gången jag hör namnet."

I tidningsartikeln omnämnes inte att Ni fått något svar på Eder fråga. Jag ber därför att få lämna Eder följande upplysningar.

Mitt namn är Maj von Dardel, gift med f. d. överdirektören Fredrik von Dardel. I ett tidigare äktenskap med löjtnanten Raoul Wallenberg fick jag den 4 augusti 1912 en son, som erhöll samma namn som sin far, vilken dött kort tid före sonens födelse. Denne min son utnämndes på sommaren 1944 till förste sekreterare vid Sveriges legation i Budapest med särskilt uppdrag att söka rädda de av nazisterna förföljda judarna i Ungern. Detta uppdrag var förenat med stora svårigheter, särskilt sedan tysarna i oktober 1944

Största riksståndaren Horvly och insatt den ungerska fullkorsledaren Szalasy som regent i Ungern. Trots alla svårigheter lyckades Raoul Wallenberg rädda många tusen människor från de nazistiska koncentrationslägren. När sovjetiska trupper i januari 1945 intogade i Budapest, trädde Wallenberg i förbindelse med dessa trupper, som han helt naturligt betraktade som befriare. De sovjetiska myndigheterna, betraktade honom emellertid - jag vet inte av vilken anledning - och förde honom till Moskva. Han har ännu inte kommit hem.

Som svar på många förfrågningar och framställningar från svenska myndigheter angående Raoul Wallenberg har Sovjetunionens ministerium meddelat

dels den 18 augusti 1947 att han inte finns i Sovjetunionen utan att ständigt förstås förslösa efter honom och enligt med främmande samt att det endast utemötande förmodas att han omkommit under ständiga. Detta är till långtagits av Szalasis uttågare,

och dels den 6 februari 1957 att i arkivdokument inom sjukvårdsstyrelsen i Tjusbjankafängelset påträffats ett dokument, som det fanns grund att betrakta såsom hänförande sig till Raoul Wallenberg, nämligen en handskrivna, den 17 juli 1947 dagtecknad rapport från chefen för sjukvårdsstyrelsen vid fångelselet Smoltsov till ministern för utrikesärendena i Sovjetunionen

Abakumov, enligt vilken den för Abakumov bekante fångens Wallenberg under vintern plötsligt avlidit, förmodligen på grund av myocardiinfarkt, att man inte lyckats finna några som helst andra upplysningar i form av dokument eller vittnesmål och att därför den slutsatsen borde dragas att Wallenberg avlidit i juli 1947.

Då den i rapporten omnämnde fångens namn stavats något olika min kom och då i rapporten inte angivits varken hans förnamn, fadersnamn eller födelseår, har jag ansett det vara oviss om rapporten avsett min kom eller någon annan person. I denna min uppfattning har jag blivit styrkt genom att ett avsevärt antal personer, som kommit från Sovjetunionen, meddelat att de efter den 17 juli 1947 sammanträffat med Raoul Wallenberg i olika långvägaranstalter inom Sovjetunionen eller på annat sätt erhållit vetskap om hans vistelse i sådana anstalter.

Jag ber att här nedan få redogöra för de tidpunkter och de platser, som angivits i dessa meddelanden:

1. I början av december 1947 har en källa, som berättat att han varit i Wallenberg och att han blivit häktad i Budapest, kommit till Intalägre i nord Norra Iskra och, varifrån han efter några dagar transporterats till annan plats.
2. Under tiden från julen 1947 till midsommaren 1948 har det suttit en svensk diplomat i Ljubljanka-fängelset i Moskva.
3. Under sommaren 1948 har en svensk fånge vid namn Raoul Wallenberg befunnit sig i fänglägret El almer - Ju norr om Vorlenta.

4. Under våren 1949 har en fånge, vittens utseende överensstämmt med Raoul Wallenbergs fotografi, befunnit sig i Butyrskafängelset i Moskva
5. Omkring nyåret 1951 har en svensk diplomat varit intagen i Butyrskafängelset.
6. År 1953 har en fånge i Ljubljankafängelset, som sagt sig heta Wallenberg, bett en medfånge att efter sin frigivning underrätta svenska myndigheter om hans fångenskap
7. I början av 1950-talet har Wallenberg vid olika tillfällen ha uppgivits hava varit intagen i Corpus II av fängelset i Vladimir.
8. I augusti 1954 har en fånge, som sagt sig vara Wallenberg, förste sekreterare vid den svenska legationen i Budapest, befunnit sig i Vladimirfängelsets Corpus II och givit uppdrag åt en medfånge att, om denne blev fri, anmäla på ett svenskt konsulat eller en svensk legation att han inte hade tillstånd att skicka eller mottaga brev.
9. Vid månadsskiftet januari-februari 1955 har en i Vladimirfängelsets Corpus II intagen fånge bett sin cellkamrat att, om denne blev fri, ontala att han varit tillsammans med Wallenberg och, om han glömt namnet, säga att det var en svensk från Budapest.
10. Under januari 1961 har Wallenberg ~~varit intagen~~ befunnit sig i ett mentalsjukhus i eller i närheten av Moskva.
11. År 1961 och 1962 har Wallenberg varit intagen i en isoleringsbarack i ett fångläger på Wrangels i Norra Ishavet.
12. År 1966 har Wallenberg befunnit sig i ett internat i Sibirien
13. År 1966 och 1967 har Wallenberg vistats i isoleringsavdelningen för ett fångläger i närheten av Irkutsk.

Det är mycket möjligt att någon eller

några av dessa uppgifter inte är tillförlitlig, men det är föga antagligt att så många ifrågasättande uppgifter eller en en betydande del av desamma skulle vara oriktiga och man bör därför kunna antaga att Raoul Wallenberg varit vid liv efter 24 juli 1947 och att således ovan omnämnda rapport från chefen för sjukvårdstjänsten vid Ljubečanka-fängelset avsett en annan person än min son.

Jag vet inte om han fortfarande lever, men då de inkomna upplysningarna ge vid handen att han levat många år efter sitt tillfångatagande och jag väl känner till hans starka fysik, anser jag det förligga stor anledning att antaga att så är fallet. I sådana händelser skulle han nu vara 62 år gammal, vilket inte är en särskilt hög ålder.

Jag vänder mig nu till Eder, herr Justitieminister, som jag tror vara den man som är mest kompetent att finna min son, med en enträgen hemställan att Ni ville vidtaga noggranna efterforskningar efter honom och, om han antäffas, låta honom omedelbart återvända till Sverige. Jag känner inte anledningen till hans långa fångenskap men jag vet att han inte varit i stånd att begå något svårt brott. Under hela den tid jag haft den stora lyckan att leva tillsammans med honom har han alltid visat sig vara en mycket god och rättvådig människa. Även om han i något avseende skulle ha trätt Sovjets lagar för när, måste en nära tretioårs fångenskap anses vara en tillräcklig reaktion härför.

Jag bifogar ett fotografi, taget efter ett porträtt

av min son, som måtats under frans vistelse i
Budapest 1944. Ser han ut som en brottling?

Jag är nu över 83 år gammal och min make,
~~ä~~ Raouls styvfar, är 89 år. För oss två skulle det
vara en mycket stor glädje om vi före vår död
skulle åter få träffa vår älskade son i våra armar.

Gör oss den glädjen!

Med värmfullt hälsnings

Maj von Dardel
adress: Anaravägen 25
18262 Djursholm, Sverige